

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО “СТРАХОВА КОМПАНІЯ “ІНГОССТРАХ”

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Правління

ПРАТ СК „ІНГОССТРАХ”

Осадчий О.В.

09 квітня 2014 року

Зареєстровано Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, 22.05.2014 року за номером 1014182

**ПРАВИЛА ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ВІД ВОГНЕВИХ РИЗИКІВ ТА РИЗИКІВ
СТИХІЙНИХ ЯВИЩ
(нова редакція)**

м. Дніпропетровськ, 2014 р.

Ці зміни є новою редакцією Правил добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «СТРАХОВА КОМПАНІЯ «ІНГОССТРАХ» від 25.04.2005р., зареєстрованих Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України 09.06.2005р., реєстраційний номер 1550510, з урахуванням змін до Правил від 10.07.2006р., зареєстрованих Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України 07.08.2006р., реєстраційний номер 1062000.

ТЕРМІНИ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В ЦИХ ПРАВИЛАХ СТРАХУВАННЯ

В цих Правилах терміни вживаються у такому значенні:

Страховик – ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО “СТРАХОВА КОМПАНІЯ “ІНГОССТРАХ”

Страхувальники – юридичні особи усіх форм власності і організаційно-правових форм господарювання, незалежно від виду діяльності, та дієздатні фізичні особи, які відповідно до цих Правил уклали зі Страховиком договори страхування.

Вигодонабувач – фізична або юридична особа, яка може зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, призначена Страхувальником для отримання страхового відшкодування.

Договір страхування - письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку виплатити страхове відшкодування у межах страхової суми Страхувальнику або іншій особі, визначеній у Договорі страхування Страхувальником, на користь якої укладено Договір страхування (подати допомогу, виконати послугу, тощо), а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови Договору страхування.

Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий випадок – подія, передбачена договором страхування, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику або вигодонабувачу.

Страхова сума – грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

Страхове відшкодування – страхова виплата, яка здійснюється Страховиком у межах страхової суми за договорами страхування при настанні страхового випадку.

Франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з договором страхування.

Страховий платіж – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з договором страхування.

Страховий тариф – ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Страховик на умовах, визначених цими Правилами, укладає договори добровільного страхування майна від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ з юридичними та дієздатними фізичними особами.

1.2. Ці Правила розроблені відповідно до вимог чинного законодавства України і регулюють відносини між Страховиком та Страхувальниками по укладанню та виконанню договорів страхування.

1.3. Договір страхування укладається з особою, яка є власником майна, або володіє ним на

законних підставах або наділена власником чи законним володільцем майна повноваженнями щодо страхування цього майна, або зобов'язана укласти договір страхування відповідно до договору з власником або відповідно до законодавства.

1.4. Страхувальник має право при укладанні договору страхування призначати Вигодонабувача (-чів), а також замінювати його (їх) до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси Страхувальника, що не суперечать закону, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням майном, зазначеним у правилах та договорі страхування.

Даний вид страхування передбачає обов'язок Страховика за встановлену договором страхування плату (страховий внесок, страховий платіж, страхову премію) здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування шляхом відшкодування Страхувальнику або іншій особі, визначеній Страхувальником у договорі страхування (Вигодонабувачу), збитку, понесеного ними у зв'язку з пошкодженням, знищенням (загибеллю) або втратою застрахованого майна чи його частини внаслідок дії вогневих ризиків та/або стихійних явищ.

2.2. Умови договору добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ можуть передбачати відшкодування витрат на заходи по розбиранню та/або переміщенню будівель, споруд, обладнання на нове місце, що були виконані для рятування майна та/або з метою зменшення збитків, та витрат на прибирання зазначеної в договорі страхування території від уламків (залишків) майна, яке постраждало внаслідок страхового випадку, передбаченого правилами та договором страхування, інших витрат, які пов'язані з заходами по зменшенню збитку, що виник унаслідок страхового випадку.

Розмір цих витрат, встановлюється за домовленістю між Страховиком і Страхувальником в межах страхової суми, однак не може перевищувати 10 % страхової суми за договором страхування.

2.3. Згідно з цими Правилами страхуванню не підлягає:

- майно, що знаходиться на території, офіційно визнаною компетентними державними органами зоною, що перебуває під загрозою обвалу, оповзню, повіні або іншого стихійного лиха, а також у зоні військових дій з моменту офіційного визнання наявності такої загрози, якщо таке підтвердження було зроблено до укладення Договору страхування;

- будівлі, споруди і приміщення, конструктивні елементи та інженерні системи, яких знаходяться в аварійному або ветхому стані чи ті, що підлягають знесенню, незаселені будинки/квартири, а також рухоме майно, що розташоване в них;

- несправне і непридатне до експлуатації майно;

- майно, під час транспортування (перевезення) його будь-яким видом транспорту до нового місця розміщення.

2.4. Не є застрахованими за цими Правилами та не підлягають відшкодуванню:

- моральна (немайнова) шкода;

- доходи, не одержані внаслідок настання страхового випадку;

- втрата товарної вартості застрахованим майном та інші непрямі збитки.

3. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ

3.1. Загальна відповідальність Страховика за договором страхування обмежується страховою сумою стосовно всіх вимог, що виникають внаслідок будь-якого окремого страхового випадку або ряду страхових випадків, які сталися внаслідок однієї події чи декількох подій.

3.2. Розмір страхової суми визначається за домовленістю між Страховиком та

Страховальником під час укладання договору страхування або внесення змін до договору страхування, або у випадках, передбачених чинним законодавством.

3.3. Страхова сума може бути встановлена по окремому застрахованому предмету, групі предметів, страховому випадку, групі страхових випадків, Договору страхування у цілому.

3.4. Страхова сума встановлюється в межах вартості майна за цінами і тарифами, що діють на момент укладання договору, якщо інше не передбачено договором страхування.

3.5. Майно може бути застраховане:

3.5.1. На повну вартість. При цьому страхова сума дорівнює дійсній вартості майна.

Дійсна вартість майна може визначатися за його залишковою балансовою вартістю або на підставі експертної оцінки. При потребі, на вимогу Страховика, Страховальник зобов'язаний надати документ, що підтверджує розмір дійсної вартості.

3.5.2. На частину від повної вартості. В цьому разі має місце пропорційна (дольова) система страхового забезпечення. Вона передбачає виплату страхового відшкодування в розмірі тієї частини збитку, яку страхова сума становить відносно дійсної вартості предмета договору страхування (якщо інше не передбачено договором страхування).

Це співвідношення, визначене при укладанні договору страхування, залишається незмінним на весь час дії договору страхування, незалежно від здійснених виплат страхового відшкодування, крім випадків збільшення страхової суми відповідно до п. 3.9 цих Правил.

3.6. Страхова сума по майну, що використовується на умовах найму, оренди або лізингу, не може перевищувати розміру, в якому Страховальник несе відповідальність перед наймодавцем, орендодавцем, лізингодавцем, якщо інше не передбачено договором страхування.

3.7. У разі здійснення виплат страхового відшкодування за Договором страхування страхова сума, передбачена Договором страхування щодо відповідного страхового випадку, групи страхових випадків або Договору страхування в цілому, зменшується на суму фактично виплаченого страхового відшкодування, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

3.8. Договором страхування може бути передбачене пропорційне збільшення (зменшення) страхової суми у випадку відповідно збільшення (зменшення) вартості застрахованого майна.

3.9. Договором страхування може бути передбачена індексація страхової суми відповідно до встановленого індексу інфляції.

3.10. Договір страхування укладається (якщо інше ним не передбачено) за умови власної участі Страховальника у відшкодуванні збитків шляхом встановлення у договорі страхування безумовної або умовної франшизи. Конкретний вид та розмір франшизи визначається за згодою Страховика і Страховальника при укладанні Договору страхування.

Франшиза може встановлюватись щодо окремого предмету договору страхування, групи предметів, страхового випадку, групи страхових випадків або Договору страхування в цілому.

3.11. Франшиза може встановлюватися:

- у відсотках до розміру страхової суми;
- у відсотках до розміру страхового відшкодування за кожним страховим випадком;
- у твердій грошовій сумі.

3.12. При встановленні в договорі страхування безумовної франшизи з суми страхового відшкодування, що підлягає виплаті за цим договором, за кожним страховим випадком вираховується сума безумовної франшизи.

При встановленні в договорі страхування умовної франшизи завдані внаслідок настання страхового випадку збитки не відшкодовуються, якщо їхній розмір менший за встановлену суму

умовної франшизи і відшкодовуються у повному обсязі, якщо їхній розмір більше ніж величина умовної франшизи.

3.13. В окремих випадках за домовленістю між Страхувальником та Страховиком договір страхування може бути укладено без встановлення франшизи.

3.14. Після проведення відновлювального ремонту після страхового випадку, за яким було одержано страхове відшкодування, за згодою Страхувальника та Страховика до договору страхування можуть бути внесені зміни, які передбачають збільшення страхової суми за будь-яким застрахованим ризиком та розмір додаткових страхових платежів, які повинні бути сплачені Страхувальником.

4. СТРАХОВІ РИЗИКИ

4.1. Страховими ризиками за цими Правилами визнаються ризики знищення (втрати) або пошкодження застрахованого майна внаслідок:

4.1.1. дії вогню:

- пожежі, включаючи займання підключеної до мережі електропостачання побутової та електронної техніки внаслідок короткого замикання/перенапруги електричного кабелю, що живить цю техніку, і в свою чергу є наслідком пошкодження систем (мереж) електропостачання, опалювальної, водопровідної, каналізаційної та протипожежної систем;

- задимлення продуктами горіння (димом, сажою) в результаті пожежі або тління, а також дії гарячих газів, високої температури, якщо це передбачено договором страхування;

- влучення блискавки.

Під ризиком "Пожежа" розуміється ймовірність виникнення збитку внаслідок знищення або пошкодження застрахованого майна вогнем, здатним самостійно поширюватися за межами місць, спеціально призначених для його розведення та підтримання, а також внаслідок знищення або пошкодження застрахованого майна продуктами згоряння та заходами пожежегасіння, які живаються з метою запобігання подальшого розповсюдження вогню.

Під ризиком "Влучення блискавки" розуміють збиток, викликаний безпосереднім знищенням, руйнуванням майна внаслідок влучення блискавки, а саме збитки від теплової дії блискавки (включаючи збитки від спалення і уламків) та збитки внаслідок руйнівної дії на майно тиску повітря, викликаного блискавкою. Збитки електричним установкам, які нанесла блискавка, підлягають відшкодуванню тільки в тому випадку, якщо блискавка безпосередньо фізично перейшла на пошкоджені при цьому електричні установки.

4.1.2. вибуху, який призвів до пожежі:

- вибухових матеріалів, речовин, рідин газу, що використовується в побутових або виробничих цілях;

- резервуарів (парових котлів, газосховищ, газопроводів, машин, апаратів та інших приладів), котрі працюють на стислому повітрі або газі, за виключенням випадків, коли стінки цього резервуару виявляються не розірвані настільки, що вирівнюється тиск в резервуарі та поза ним, та/або, якщо вибух стався у середині його внаслідок хімічної реакції при відсутності порушення цілісності стінок резервуару;

- побутової та електронної техніки;

Під ризиком "Вибух" розуміють ймовірність виникнення збитку внаслідок знищення або пошкодження застрахованого майна в разі швидкого одночасного викиду енергії.

Вибух - це стрімкий процес звільнення великої кількості енергії в обмеженому обсязі за короткий проміжок часу, оснований на прагненні газів до розширення.

4.1.3. стихійних явищ:

- бурі, урагану, шторму, смерчу, шквалу;

- землетрусу;

- повені, паводку;

- затоплення (підтоплення), дії ґрунтових вод

- граду, зливи;
- снігопаду, сильних морозів;
- льодоходу, ожеледі, хуртовини;
- осідання, провалу, зсув ґрунту;
- тиску снігового покриву;
- оповзню, обвалу, каменепадів, лавини, селевих потоків;
- інших руйнуючих явищ природи, якщо це передбачено Договором страхування.

Збитки від бурі, урагану, шторму, смерчу, шквалу або іншого руху повітряних мас, викликаного природними процесами у атмосфері, відшкодовуються лише у тому випадку, якщо швидкість вітру, що заподіяв збиток, перевищувала 25 м/с.

Під “зливою” слід розуміти випадання протягом доби опадів у кількості 30 мм за 1 годину і більше.

Швидкість вітру, кількість опадів підтверджується довідками відповідних установ метеорологічної служби.

Під “землетрусом” слід розуміти підземні поштовхи та коливання земної поверхні більшої або меншої сили, що виникають внаслідок раптових зсувів і розривів в земній корі та верхній частині мантії Землі, які передаються на значній відстані у вигляді пружних коливань.

Під “повінню, паводком” слід розуміти таку фазу водного режиму річки, яка характеризується найбільшою водністю і значним відносно тривалим підняттям рівня води (перевищенням критичного значення рівня води стоячої або текучої водойми) внаслідок весняного танення снігу (весняна повінь) або надзвичайних атмосферних опадів.

Під “градом” слід розуміти опади у вигляді щільних льодових частинок, які випадають переважно в теплі пори року з потужних купчасто-дощових хмар, найчастіше під час грози або разом зі зливою.

Під “обвалом” слід розуміти відрив та падіння значної кількості ґрунту (гірських порід, піску та т.ін.), яке трапляється на крутих та уривистих схилах.

Під “просіданням ґрунту” слід розуміти низхідне переміщення ґрунтових мас, що призводить до їх ущільнення, обумовлене дією підземних вод або тектонічними процесами.

4.2. Договір страхування може бути укладений по сукупності або у будь-якій комбінації страхових ризиків, передбачених п.4.1 цих Правил.

Конкретний обсяг страхових ризиків визначається в Договорі страхування.

4.3. Страховим випадком визнається факт завдання збитків, внаслідок настання під час дії договору страхування будь-якої з подій, передбачених у п.п. 4.1.1 -4.1.3 цих Правил.

5. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

5.1. За цими Правилами не визнаються страховим випадком події, викликані:

- війною, вторгненням, ворожими актами або воєнними діями (незалежно від того оголошено війну чи ін.), громадянською війною, страйком чи громадським заворушенням;
- вилученням майна в результаті конфіскації, реквізиції або націоналізації за розпорядженням будь-якого органу державної влади або місцевого самоврядування; знищенням або пошкодженням майна за розпорядженням військової або цивільної влади;
- заколотом, військовим або народним повстанням, бунтом, путчем, революцією, масовими безпорядками, узурпацією влади, оголошення надзвичайного або особливого стану, або будь-якою подією або причиною, результатом якої стало оголошення військового надзвичайного або особливого стану;
- терористичними актами;
- ядерним вибухом, впливом радіації або радіоактивним забрудненням.

5.2. За цими Правилами не відшкодовуються збитки, які виникли внаслідок:

- події, яка не обумовлена як страховий випадок у договорі страхування або мала місце до

набрання чинності договором страхування чи після припинення його дії. Якщо страховий випадок, що настав під час дії договору страхування, стався з причин, які були або почали діяти до початку цього договору, страхове відшкодування підлягає виплаті лише в тому разі, коли Страхувальник не знав і не міг знати про причини, що призвели до цього страхового випадку;

- події, яка відбулася поза межами дії Договору страхування або поза зазначеним у Договорі страхування місцем знаходження застрахованого майна;

- навмисних дій, наміру або грубої необережності Страхувальника (Вигодонабувача), членів його сім'ї, осіб, які з ним проживають, працівників Страхувальника (Вигодонабувача) або осіб, які діють за завданням або дорученням Страхувальника (Вигодонабувача). Зазначена форма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням цими особами громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір, встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

- порушення встановлених законодавством правил та норм пожежної безпеки, норм по безпечному проведенню робіт, будівельних норм та правил, умов, правил та інструкцій, що регламентують експлуатацію, зберігання та утримання майна;

- невжиття Страхувальником (Вигодонабувачем), членами його сім'ї, особами, які з ним проживають, працівниками Страхувальника (Вигодонабувача) або особами, які діють за завданням або дорученням Страхувальника (Вигодонабувача), заходів для попередження можливої загибелі або ушкодження застрахованого майна;

- використання застрахованого майна не за його цільовим призначенням або всупереч цілям використання майна, визначеним у Договорі страхування;

- обставин, про які Страхувальник (Вигодонабувач) знав або повинен був знати, але не вжив усіх від нього залежних заходів для запобігання настанню страхового випадку;

- військових маневрів, навчань або інших військових заходів, дії мін, торпед, бомб та інших знарядь війни;

- дії підземного вогню (вогню вулканічного походження або пожежі на вугільній шахті чи на нафтовій свердловині);

- конструктивних недоліків, допущених у процесі виготовлення майна а також дефектів конструктивних елементів будівель, споруд;

- вибуху чи пожежі, які сталися внаслідок зберігання в застрахованих приміщеннях набоїв, вибухових та легкозаймистих речовин, матеріалів, тощо;

- дії води (дощу, снігу, граду), або іншої рідини, які потрапили всередину приміщення або іншого нерухомого майна через відкриті вікна, двері або інші технічні отвори; спеціально пророблені отвори, не передбачені проектом, або отвори, що утворилися внаслідок старіння;

- дії опадів, що потрапили в середину нерухомого майна крізь підлогу, стіни, вікна, дах чи інші технічні отвори через неналежну їх ізоляцію;

- зсуву, осідання або іншого руху ґрунту, якщо вони викликані проведенням вибухових робіт, вийманням ґрунту із котлованів або кар'єрів, засипкою пустот або проведенням інших земляних робіт, а також добуванням або розробкою підземних родовищ корисних копалин, вигоранням торф'яних покладів;

- дії сонячного світла або хімічних речовин, що містяться у атмосферних опадах;

- обмороження елементів будинку;

- ушкодження майна, що знаходиться в підвальних або заглиблених приміщеннях на відстані менше 20 см від поверхні підлоги;

- підвищеної вологості усередині приміщення;

- падіння конструктивних елементів і уламків (частин) застрахованого майна, викликаного його частковою руйнацією або ушкодженням внаслідок старіння (знос) цього майна або виробничих (будівельних) дефектів;

- дефектів і недоліків застрахованого майна, що були відомі Страхувальнику до настання страхового випадку, але про які не було повідомлено Страховику;

- корозії, самозаймання, усушки, гниття, повільного виділенням тепла при бродінні, гнитті або інших екзотермічних реакціях або інших процесів, що проходять внаслідок природних властивостей застрахованого майна;

- впливу корисного (робочого) вогню або тепла, необхідних для проведення плавки, зварювання, термічної обробки, випалювання, готування, копчення, сушіння та інших подібних цілей, поза установками, що використовують вогонь або тепло;

- загоряння приладів з електричним живленням, якщо таке загоряння не призвело до загибелі або пошкодження іншого майна;

- розмокання або розчинення внаслідок дії води або інших рідин;

- проведення ремонту майна, а також після передачі цього майна третім особам з метою виконання ремонтних робіт.

5.3. Не підлягають відшкодуванню збитки, заподіяні:

- двигунам внутрішнього згоряння внаслідок вибухів, що виникають в камері згоряння;

- внаслідок землетрусу, якщо при проектуванні, будівництві та експлуатації будівель та споруд не були враховані сейсмо-геологічні умови місцевості, в якій розташовані ці будівлі та споруди;

- після передачі Страхувальником застрахованого майна в оренду, якщо це не було узгоджено зі Страховиком;

- після вилучення майна з місця його знаходження, визначеного у Договорі страхування, якщо це не було узгоджено зі Страховиком.

5.4. Не підлягають відшкодуванню витрати Страхувальника (Вигодонабувача), пов'язані зі сплатою:

- штрафів, пені, фінансових санкцій та інших стягнень;

- судових витрат;

- податків та зборів (обов'язкових платежів).

5.5. Згідно з цими Правилами не відшкодовуються збитки в розмірі франшизи, зазначеної у Договорі страхування.

5.6. Виключення зі страхових випадків та обмеження страхування, які передбачені пунктами 5.1-5.3, 5.5 цих Правил застосовуються за умови, якщо вони прямо зазначені у Договорі страхування.

5.7. Договором страхування можуть передбачатися інші виключення із страхових випадків, що не суперечать законодавству України.

6. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

6.1. Договір страхування може бути укладений на строк до одного року, якщо інше ним не передбачено.

Майно, яке перебуває у заставі (іпотеці), наймі (оренді), лізингу або передане на зберігання, може бути застраховано на весь строк дії відповідного договору (застави (іпотеки), найму (оренди), лізингу, зберігання тощо).

6.2. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

6.3. Дія Договору розповсюджується на територію України, якщо інше не передбачено самим договором страхування.

6.4. В разі, якщо протягом дії договору страхування майно за своїм призначенням має переміщуватись, в Договорі має бути вказано маршрут або територію переміщень.

7. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

7.1. Договори страхування укладаються відповідно до цих Правил у письмовій формі.

7.2. Страховик може розробити у відповідності з цими Правилами спеціальні програми страхування, у тому числі із спеціальними тарифами чи іншими умовами, які можуть зацікавити певні групи власників (користувачів) майна.

7.3. Для укладання договору страхування Страхувальник подає Страховику письмову заяву за формою, встановленою Страховиком, або іншим чином заявляє про свій намір укласти договір страхування. При заповненні бланку заяви Страхувальнику необхідно дати відповіді на ряд запитань, на підставі яких визначаються умови страхування, страховий тариф та розмір страхового платежу. Така заява є невід'ємною частиною до укладеного договору страхування. Заповнення заяви не зобов'язує Страхувальника укласти договір страхування.

Страхувальник може заявити про намір укласти договір страхування і в усній формі. В цьому разі Страховик повинен узгодити зі Страхувальником усі умови, на яких буде укладатися договір страхування і відобразити їх у договорі.

7.4. Страховик має право відмовитися від укладення договору страхування без пояснення причин.

7.5. При укладанні договору страхування Страхувальник зобов'язаний надати документи, які підтверджують:

право власності або право володіння Страхувальника майном, що страхується, або право укласти договір страхування відносно цього майна;

вартість майна на момент укладання договору страхування (рахунок-фактуру, договір купівлі-продажу, митну декларацію, тощо).

Окрім цього Страхувальник повинен надати Страховику:

можливість оглянути у світлий час доби майно, що пропонується до страхування (за вимогою Страховика);

усі необхідні відомості про предмет договору страхування;

відомі Страхувальнику обставини, які мають суттєве значення для визначення ймовірності настання страхового випадку і розміру можливих збитків у разі його настання, за достовірність яких він несе відповідальність;

інформацію про договори страхування, що були укладені щодо даного предмета договору страхування з іншими Страховиками.

7.6. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

7.7. Всі зміни та доповнення до Договору страхування приймаються за згодою сторін у письмовій формі.

8. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

8.1. Страховик зобов'язаний:

8.1.1. Ознайомити Страхувальника з умовами страхування і цими Правилами.

8.1.2. Протягом двох робочих днів, як тільки йому стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування.

8.1.3. При настанні страхового випадку виплатити страхове відшкодування Страхувальнику або призначеному Страхувальником Вигодонабувачеві (-чам) у порядку та на умовах, що передбачені цими Правилами та договором страхування.

8.1.4. При порушенні строку виплати страхового відшкодування сплатити Страхувальнику пеню, розмір якої визначається договором страхування.

8.1.5. Відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено договором страхування.

8.1.6. За заявою Страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили ризик настання страхового випадку, внести відповідні зміни до договору страхування.

8.1.7. Тримати в таємниці відомості про Страхувальника і його майновий стан за винятком випадків, передбачених законодавством України.

8.1.8. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також і інші обов'язки Страховика.

8.2. Страхувальник зобов'язаний:

8.2.1. Своєчасно вносити страхові платежі;

8.2.2. При укладанні Договору страхування надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику протягом строку, визначеного Договором страхування.

8.2.3. При укладанні Договору страхування надати можливість представникам Страховика оглянути майно, яке надається до страхування, а також пред'явити Страховику за його вимогою правовстановлюючі документи на майно та документи, які визначають порядок користування майном, його конструкцію і характеристики (креслення, інструкції, керівництва з експлуатації, тощо).

8.2.4. Повідомити Страховика про інші діючі договори страхування щодо предмета договору страхування, визначеного Договором страхування.

8.2.5. Неухильно дотримуватися вимог нормативних актів, правил, інструкцій, норм, тощо, які регламентують порядок зберігання (охорони), транспортування, переробки (перепланування, модернізації), поліпшення, зміни, ремонту, обслуговування, експлуатації застрахованого майна, а також вимог техніки безпеки при поводженні із застрахованим майном; забезпечити задовільний стан електричних, газових, водопровідних, каналізаційних, теплових мереж у місці знаходження застрахованого майна.

8.2.6. Виконувати обґрунтовані рекомендації компетентних органів і представників Страховика задля запобігання можливих збитків і пошкоджень застрахованого майна.

8.2.7. Використовувати застраховане майно відповідно до його цільового призначення.

8.2.8. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку.

8.2.9. Повідомити Страховика про зміну місця розміщення майна та внести зміни до договору страхування;

8.2.10. Повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений Договором страхування.

8.2.11. В строки, передбачені Договором страхування, повідомляти Страховика про одержання від третіх осіб відшкодування заподіяних збитків внаслідок настання страхового випадку.

8.2.12. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника.

8.3. Страховик має право:

8.3.1. Перевіряти інформацію, повідомлену Страхувальником, а також виконання Страхувальником вимог і умов договору страхування.

8.3.2. При укладанні договору страхування а також під час дії договору страхування проводити огляд застрахованого майна.

8.3.3. Вимагати від Страхувальника сплати додаткового платежу при збільшенні ризику після укладення договору страхування.

8.3.4. Робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків, медичних закладів та інших підприємств, установ і організацій, що володіють

інформацією про обставини страхового випадку, а також самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку.

8.3.5. Повністю або частково відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених розділом 13 цих Правил.

8.3.6. Вимагати від особи, яка отримала страхове відшкодування, повного або часткового його повернення, якщо після виплати страхового відшкодування Страховику стало відомо про наявність обставин, зазначені у п.п. 5.1-5.5 цих Правил.

8.3.7. Достроково припинити дію договору страхування у порядку, передбаченому цими Правилами і чинним законодавством України

8.3.8. У випадку невиконання Страхувальником будь-якого із зобов'язань, передбачених договором страхування, відмовити у виплаті страхового відшкодування.

8.4. Страхувальник має право:

8.4.1. При укладанні Договору страхування самостійно встановлювати перелік майна, що передається на страхування, та обирати страхові ризики з числа страхових ризиків, визначених цими Правилами.

8.4.2. У разі втрати Договору страхування, отримати у Страховика його дублікат протягом 5-ти робочих днів з моменту отримання Страховиком відповідної письмової заяви Страхувальника.

8.4.3. При настанні страхового випадку, отримати страхове відшкодування в порядку, передбаченому цими Правилами та договором страхування.

8.4.4. Оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування в судовому порядку.

8.4.5. Достроково припинити дію договору страхування в порядку, передбаченому цими Правилами та чинним законодавством.

8.4.6. Подати заяву Страховикові про переукладення Договору страхування в разі здійснення Страхувальником заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості застрахованого майна.

8.4.7. Ініціювати зміну умов договору страхування.

8.4.8. Залучати за свій рахунок експертів, спеціалістів до розслідування обставин страхового випадку та визначення розміру заподіяних збитків.

9. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

9.1. У разі настання події, яка має ознаки страхового випадку, передбаченого умовами Договору страхування, Страхувальник (Вигодонабувач), якщо інше не передбачено умовами Договору страхування, зобов'язаний:

9.1.1. Протягом 48-годин з моменту, коли йому стало відомо про настання такої події (за винятком офіційних вихідних та святкових і неробочих днів), сповістити про це Страховика у письмовій формі.

9.1.2. Негайно вжити всі необхідні заходи щодо спасіння та збереження застрахованого майна, попередження та зменшення збитків та усунення причин, які можуть спричинити додаткові збитки.

9.1.3. Негайно сповістити про подію органи міліції, органи з надзвичайних ситуацій чи інші спеціалізовані органи, до компетенції яких входить розслідування та ліквідація наслідків подій, передбачених п. 4.1 цих Правил, і причин їх виникнення та здійснити усі інші необхідні дії, передбачені чинним законодавством України .

9.1.4. Надати Страховику або його представнику пошкоджене майно (до проведення ремонтних робіт) або його залишки, а також його ушкоджені частини для огляду і узгодити зі Страховиком подальші дії щодо врегулювання збитку.

9.1.5. Зберігати пошкоджене застраховане майно до прибуття представника Страховика в тому вигляді, в якому майно знаходилось відразу після страхового випадку до отримання від Страховика письмового дозволу на такі дії, окрім випадків, коли таке збереження є неможливим з міркувань безпеки, або коли це перешкоджає вжиттю заходів щодо зменшення завданого збитку або щодо попередження виникнення додаткових збитків.

Страхувальник (Вигодонабувач) звільняється від виконання обов'язку, передбаченого частиною першою цього пункту, у випадку якщо Страховик не проведе огляду пошкодженого майна протягом 10 діб від дня одержання повідомлення про страховий випадок.

9.1.6. Для отримання страхового відшкодування надати Страховику документи, які підтверджують факт настання страхового випадку та розмір збитків, передбачені розділом 10 цих Правил.

9.1.7. Вжити всі можливі заходи для забезпечення реалізації Страховиком права вимоги до осіб, відповідальних за заподіяний збиток.

10. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

10.1. В залежності від характеру страхового випадку і обставин, за яких він мав місце, настання страхового випадку та розмір збитків має бути підтверджено наступними документами:

- повідомленням Страховика (Вигодонабувача) про настання події, яка має ознаки страхового випадку;

- документами, що в залежності від характеру подій підтверджують факт, причини та обставини настання страхового випадку, виданими відповідними компетентними організаціями (органи державної пожежної охорони, житлово-експлуатаційні підприємства, гідрометеорологічна, сейсмічна служба, органи з надзвичайних ситуацій України, служба газу, електромереж, правоохоронні органи, тощо);

- кошторисом на відновлення пошкодженого та/або заміну знищеного (втраченого) застрахованого майна та калькуляцією збитків;

- переліком пошкодженого майна із зазначенням його вартості;

- бухгалтерськими документами (виписки з інвентарних книг, рахунки, накладні на придбане майно, виписки з книг складського обліку тощо);

- документами, що підтверджують витрати на здійснення необхідних заходів щодо зменшення збитків та рятування застрахованого майна, якщо відшкодування таких витрат обумовлено Договором страхування;

- рішеннями (вироками, постановами) судових та інших компетентних органів, якими встановлюються причини настання страхового випадку, особи, винні у настанні страхового випадку, та розмір збитків, заподіяних внаслідок настання страхового випадку;

- актом дослідження спеціаліста (експерта), який підтверджує розмір заподіяної Страхувальнику (Вигодонабувачеві) шкоди внаслідок настання страхового випадку, окрім випадків коли Страховик дав згоду на ремонт майна та відшкодування збитків без проведення експертної оцінки розміру збитку;

- іншими документами, з врахуванням обставин конкретного страхового випадку, які підтверджують факт, обставини та причини настання страхового випадку, розмір заподіяного внаслідок настання страхового випадку збитку, виконання Страхувальником умов цих Правил і Договору страхування та дають право Страховику на зворотну вимогу до осіб, відповідальних за збитки, завдані внаслідок настання страхового випадку.

10.2. Конкретний перелік документів, які Страхувальник (Вигодонабувач) повинен надати Страховику для підтвердження настання страхового випадку та розміру збитків, визначається у Договорі страхування.

11. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

11.1. Сума страхових відшкодувань за один або декілька страхових випадків не може бути більшою за страхову суму, що обумовлена договором страхування.

11.2. Для отримання страхового відшкодування Страхувальник (Вигодонабувач) має подати Страховику заяву про виплату страхового відшкодування та надати такі документи:

- копію договору страхування;
- копію документу про право власності на застраховане майно або про право володіння застрахованим майном, або про право укласти договір страхування відносно цього майна;
- документи, передбачені розділом 10 цих Правил та договором страхування;
- у разі смерті Страхувальника (Вигодонабувача) - свідоцтво про смерть (нотаріально посвідчена копія) та документи, що підтверджують правонаступництво особи, яка звернулася за одержанням страхового відшкодування.

11.3. При потребі, для визначення розмірів збитку, Страховик замовляє експертизу, яку проводить незалежний фахівець, який має належні повноваження (реєстрація, ліцензія тощо) відповідно до чинного законодавства України, і несе відповідальність за зроблені висновки у відповідності з чинним законодавством.

11.3.1. До участі в експертизі Страховик запрошує Страхувальника (або його представника) та інших зацікавлених осіб. Відсутність Страхувальника чи його представника при проведенні експертизи, а також їх відмова узгодити її висновки не є підставою для визнання експертизи недійсною.

11.3.2. У разі незгоди Страхувальника (Вигодонабувача) з висновками експерта (спеціаліста-оцінювача), він може за свій рахунок замовити проведення іншої експертизи (дослідження спеціаліста-оцінювача).

11.4. Страхувальник (Вигодонабувач) за згодою Страховика має право для визначення розміру збитку скласти кошторис на підприємстві, яке буде виконувати ремонт пошкодженого майна. Кошторис повинен містити повний перелік робіт, їх вартість та вартість матеріалів, які повинні бути використані під час ремонту. При цьому, вибір зазначеного підприємства Страхувальник зобов'язаний узгоджувати із Страховиком. У іншому випадку Страховик має право переглянути і змінити розмір відшкодування.

11.5. Розмір завданих збитків визначається на підставі експертної оцінки (висновку спеціаліста-оцінювача) щодо розміру збитку (кошторису вартості відновлювального ремонту) з урахуванням документів, наданих Страхувальником (Вигодонабувачем), а також документів і відомостей, зібраних Страховиком самостійно, а саме:

- переліку знищеного (втраченого) або пошкодженого майна та його частин із зазначенням його дійсної вартості;
- документів, складених компетентними органами, про час, обставини і можливі причини настання страхового випадку;
- документів, що підтверджують фактичні витрати Страхувальника (Вигодонабувача) на компенсацію збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;
- документів, що підтверджують витрати на здійснення необхідних заходів щодо зменшення збитків та рятування застрахованого майна, якщо відшкодування таких витрат обумовлено Договором страхування.

11.6. Якщо Страхувальник продовжує експлуатувати майно, яке потребує ремонту, Страховик відшкодовує збиток тільки в розмірі, що не був спричинений такою експлуатацією.

11.7. Розмір збитку визначається наступним чином:

11.7.1. У разі знищення (втрати) застрахованого майна - у розмірі його вартості на день настання страхового випадку, за вирахуванням вартості залишків майна, придатних для

подальшого використання або реалізації, але не вище розміру страхової суми, встановленої Договором страхування для цього майна;

11.7.2. У разі пошкодження застрахованого майна – у розмірі суми, на яку знизилася його вартість, але не вище розміру страхової суми, встановленої Договором страхування для цього майна.

11.7.3. Договором страхування можуть бути передбачені особливі умови визначення розміру збитків в залежності від особливостей застрахованого майна.

11.8. Не включаються в розрахунок розміру збитку:

11.8.1. Витрати, пов'язані із зміною та/або покращенням характеристик застрахованого майна.

11.8.2. Витрати, пов'язані з планово-профілактичним ремонтом або плановим поновленням застрахованого майна.

11.8.3. Витрати по обслуговуванню обладнання, а також інші витрати, виконані незалежно від факту настання страхового випадку, наприклад, поновлення витратних матеріалів, тощо.

11.8.4. Непрямі витрати, такі як плата за найм, оренду, лізинг майна, штрафні санкції, застосовані до Страхувальника (Вигодонабувача) за несвоєчасну оплату ремонтних робіт стороннім суб'єктам господарювання, сплата обов'язкових відрахувань, платежів, податків, тощо.

11.8.5. Інші, зроблені понад необхідні, витрати.

11.9. Відшкодування збитків за страховим випадком проводиться за вирахуванням експлуатаційного зносу майна, якщо інше не передбачено Договором страхування.

11.10. Страхувальнику (Вигодонабувачеві) при настанні страхового випадку за рахунок страхового відшкодування відшкодовуються фактичні витрати по проведенню оцінки пошкоджень застрахованого майна та оформленню відповідних документів.

11.11. Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, якого зазнав Страхувальник та розміру страхової суми, встановленої Договором страхування щодо відповідного предмета договору страхування.

11.12. У разі коли страхова сума становить певну частку вартості застрахованого майна, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених по страховій події збитків, якщо інше не передбачено договором страхування.

11.13. Якщо за договором страхування передбачена безумовна франшиза, при виплаті страхового відшкодування за кожним страховим випадком, який стався протягом дії Договору страхування, з суми страхового відшкодування вираховується сума безумовної франшизи.

11.14. Якщо Договором страхування передбачена сплата страхових платежів частками або на момент прийняття рішення про виплату страхового відшкодування Страхувальник має заборгованість перед Страховиком по сплаті страхового платежу, з суми страхового відшкодування, яка належить до виплати, вираховується сума не сплачених Страхувальником чергових страхових платежів або сума заборгованості по сплаті страхових платежів, якщо інше не передбачене умовами Договору страхування.

11.15. Страхувальник, який одержав від третіх осіб повне відшкодування збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку, втрачає право на одержання страхового відшкодування від Страховика. У разі, якщо збитки відшкодовано частково, страхове відшкодування виплачується Страховиком з вирахуванням суми, що одержана Страхувальником від третіх осіб.

11.16. Якщо майно застраховане у кількох Страховиків і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість майна, то страхове відшкодування, що виплачується усіма Страховиками, не може перевищувати дійсної вартості майна. При цьому Страховик здійснює виплату страхового відшкодування пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним Договором страхування.

11.17. Виплата страхового відшкодування здійснюється у тій валюті, у якій провадилося страхування, якщо інше не обумовлено Договором страхування і це не суперечить чинному законодавству України.

11.18. Страхове відшкодування виплачується Страхувальнику (Вигодонабувачеві), а у разі його смерті - його спадкоємцям.

11.19. Після виплати страхового відшкодування Договір страхування зберігає дію до закінчення вказаного в ньому строку, а страхова сума, передбачена умовами цього Договору страхування, зменшується на суму виплаченого страхового відшкодування. Якщо страхове відшкодування виплачено в розмірі страхової суми за вирахуванням франшизи, дія Договору страхування в частині відповідальності Страховика припиняється з дня списання вказаної грошової суми з розрахункового рахунку Страховика.

11.20. До Страховика, який виплатив страхове відшкодування за Договором страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке Страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток. Страхувальник (Вигодонабувач) зобов'язаний передати Страховику всі права, які він має до особи, відповідальної за заподіяння збитку. Невиконання Страхувальником (Вигодонабувачем) цього обов'язку надає Страховику право відмовити у виплаті страхового відшкодування або вимагати від Страхувальника (Вигодонабувача) повернення виплаченого страхового відшкодування чи його частини, якщо це передбачено Договором страхування.

11.21. Особа, яка отримала страхове відшкодування, зобов'язана повернути Страховику отримане страхове відшкодування (або його відповідну частину), якщо виявиться така обставина, яка згідно з законом, цими Правилами або Договором страхування цілком або частково позбавляє цю особу права на страхове відшкодування.

12. СРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВИПЛАТУ АБО ВІДМОВУ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

12.1. Страховик, якщо інше не передбачене умовами Договору страхування, протягом 30 календарних днів, з моменту отримання від Страхувальника (Вигодонабувача) заяви про виплату страхового відшкодування та документів, передбачених пунктом 11.2 цих Правил та Договором страхування, приймає рішення про виплату або про відмову у виплаті страхового відшкодування, яке оформлюється страховим актом.

12.2. Страховик має право відстрочити прийняття рішення про виплату або про відмову у виплаті страхового відшкодування у разі особливо складних обставин страхового випадку, а також коли:

- є підстави сумніватись щодо наявності у Страхувальника або Вигодонабувача (їх правонаступників) права на отримання страхового відшкодування – до отримання необхідних доказів;

- не повністю з'ясовані обставини страхового випадку, розмір збитків – до їх з'ясування;

- у зв'язку з виникненням збитку внаслідок страхового випадку у відношенні Страхувальника або Вигодонабувача порушено кримінальну справу, складено протокол про адміністративне правопорушення або до Страхувальника (Відповідача) пред'явлено позов (адміністративний позов) – до, відповідно, закриття кримінальної справи, набрання законної сили вироком суду, винесення постанови по справі про адміністративне правопорушення або набрання законної сили рішенням суду (господарського суду, адміністративного суду);

- обсяги і характер збитків, заявлених Страхувальником (Вигодонабувачем), не відповідають причинам і обставинам страхового випадку - до з'ясування розміру фактичних збитків.

У разі коли Страховик затримує прийняття рішення про виплату або про відмову у виплаті страхового відшкодування з наведених вище причин, він повинен письмово повідомити про це Страхувальника (Вигодонабувача). Строк такої відстрочки не повинен перевищувати шести місяців.

12.3. Страхове відшкодування виплачується особі, яка згідно з умовами Договору страхування має право на його отримання, у строк не пізніше десяти робочих днів після складення страхового акту, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

12.4. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється Страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови не пізніше десяти днів з моменту складення страхового акту.

13. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

13.1. Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

13.1.1. Навмисні дії Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України.

13.1.2. Вчинення Страхувальником-громадянином або іншою особою, на користь якої укладено Договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

13.1.3. Подання Страхувальником (Вигодонабувачем) свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку.

13.1.4. Отримання Страхувальником (Вигодонабувачем) повного відшкодування збитків від особи, винної у їх заподіянні.

13.1.5. Неповідомлення Страхувальником (Вигодонабувачем) про настання страхового випадку у строки, передбачені Договором страхування, без поважних на це причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків.

13.1.6. Наявність обставин, передбачених пунктами 5.1-5.5 цих Правил.

13.1.7 Інші випадки, передбачені законодавством України.

13.2. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхового відшкодування, якщо це не суперечить законодавству України.

13.3. Відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування може бути оскаржено Страхувальником (Вигодонабувачем) у судовому порядку.

14. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

14.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

- 1) закінчення строку дії;
- 2) виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;
- 3) несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки. При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору страхування;
- 4) ліквідації Страхувальника - юридичної особи або смерті Страхувальника-громадянина чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених статтями 22, 23 і 24 Закону України «Про страхування»;
- 5) ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;
- 6) прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;
- 7) вилучення рухомого майна з місця знаходження (адреса, зазначена в договорі страхування) без погодження зі Страховиком;

8) в інших випадках, передбачених законодавством України.

14.2. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніш як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

14.2.1. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою Страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи у розмірі, який визначено у Додатку до цих Правил, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

14.2.2. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору страхування, з вирахуванням нормативних витрат на ведення у розмірі, який визначено у Додатку до цих Правил, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

14.2.3. У разі дострокового припинення договору страхування, який укладено більш ніж на один рік, за вимогою будь-якої сторони, страхові платежі, сплачені за період далі закінчення страхового року, в якому припиняється договір, повертаються Страхувальнику повністю.

14.3. Сума страхових платежів, що повертаються на умовах п. 14.2 цих Правил, виплачується Страхувальнику не пізніше десяти робочих днів після дострокового припинення договору страхування (якщо інше ним не передбачено).

14.4. Не допускається повернення коштів готівкою, якщо платежі було здійснено в безготівковій формі, за умови дострокового припинення договору страхування.

15. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

15.1. Спори, пов'язані з укладенням, зміною, виконанням та припиненням дії договорів страхування, вирішуються шляхом переговорів.

15.2. При неможливості вирішення спорів шляхом переговорів, спірні питання розв'язуються у судовому порядку згідно з діючим законодавством України.

15.3. Позови щодо вимог, які витікають із договору страхування, можуть бути пред'явлені Страховику в строк, передбачений чинним законодавством України.

16. СТРАХОВІ ТАРИФИ

16.1. Страхові тарифи обчислюються Страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків по відповідних категоріях майна. Базові річні страхові тарифи для різних видів страхових ризиків, перелічених у розд.4 цих Правил, наведені в таблиці 1 (додаток 1 до цих Правил).

16.2. Норматив витрат Страховика на ведення страхової справи у разі страхування майна, визначений за розрахунками відповідних страхових тарифів згідно з п.16.1 цих Правил, становить 30% від величини страхового платежу.

16.3. Страховий тариф за договором страхування визначається за згодою сторін в залежності від:

- розміру страхової суми, обраних Страхувальником страхових випадків, інших чинників, що впливають на рівень ризику настання страхового випадку (виду та категорії майна, галузі, виду

діяльності Страхувальника, території дії договору страхування, умов зберігання майна, наявності засобів охоронної, протипожежної сигналізації тощо).

- строку страхування і розміру франшизи.

16.4. В кожному конкретному випадку Страховик може при визначенні розміру страхового тарифу використовувати коефіцієнти (знижувальні або підвищувальні) до базових страхових тарифів, в залежності від умов конкретного Договору страхування та факторів ризику.

При страхуванні на строк менше одного року страховий тариф складає частину від річного страхового тарифу. Коефіцієнти короткостроковості наведені у таблиці 2 (додаток 1 до цих Правил).

16.5. Розмір страхового платежу за договором страхування визначається на основі страхової суми, зазначеної у цьому договорі, та страхового тарифу.

16.6. При страхуванні на строк більше одного року страховий платіж за Договором страхування встановлюється як сума страхових платежів за кожний рік.

16.7. Страховий платіж за неповний місяць сплачується як за повний.

16.8. Страховий платіж сплачується одноразово або в декілька строків в порядку, встановленому Договором страхування.

16.9. Страховий платіж, визначений договором страхування, сплачується Страхувальником готівкою або у безготівковому порядку (згідно з чинним законодавством України) в строки, визначені цим договором.

17. ОСОБЛИВІ УМОВИ

17.1. У випадку відчуження застрахованого майна іншій особі, за згодою Страховика Договір страхування може бути переоформлений на цю особу.

17.2. За згодою Страховика може бути здійснена заміна майна, застрахованого за Договором страхування, іншим майном з відповідним перерахунком страхової суми та страхових платежів.

17.3. Договір страхування вважається недійсним з часу його укладання у випадках, передбачених цивільним законодавством України. Крім того, відповідно до Закону України "Про страхування" Договір страхування визнається недійсним, якщо він укладений після настання страхового випадку та коли предметом договору страхування є майно, яке підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили. Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.

17.4. В разі визнання Договору страхування недійсним кожна з сторін зобов'язана повернути іншій стороні все отримане по цьому Договору, якщо інші наслідки недійсності Договору не передбачені законодавством України.

17.5. Цими Правилами регламентовано основні умови страхування. Однак за згодою сторін до Договору страхування можуть бути внесені застереження, доповнення та зміни, виходячи з конкретних умов страхування, особливі умови страхування, що відповідають положенням цих Правил та не суперечать чинному законодавству України.

Додаток 1
до Правил добровільного
страхування від вогневих ризиків
та ризиків стихійних явищ

1. Конкретні розміри страхового тарифу визначаються Договором страхування за згодою сторін з урахуванням усіх нижченаведених умов. Рекомендовані базові річні страхові тарифи при страхуванні різних категорій майна наведені у таблиці 1.

Таблиця 1

категорії майна	Базові річні страхові тарифи (у % від страхової суми) за ризиками		
	дії вогню	вибуху, який призвів до пожежі	стихійних явищ
Обладнання (комунікації, системи, апарати, станки, передаточні та силові машини, інші механізми та пристрої виробничо – технологічного призначення)	0,1	0,05	0,05
Інвентар	0,05	0,05	0,01
Меблі	0,15	0,1	0,01
Електронно-обчислювальна техніка та теле - радіоапаратура, офісне обладнання (телефони, мікрофони, рації та т.і.), інше конторське (офісне) обладнання	0,15	0,1	0,05
Електропобутові прилади (холодильники, пральні машини і т.і.)	0,15	0,1	0,05
Готова продукція, товари в обігу	0,1	0,05	0,01
Будівлі (виробничого, адміністративного, соціально-культурного призначення та загального використання)	0,1	0,05	0,01
Житлові будинки, дачі, садові та літні будиночки, кемпінги, бази відпочинку і т.і.	0,15	0,05	0,05
Господарські споруди (гаражі, сховища, склади і т.і.)	0,05	0,01	0,01
Магазини	0,15	0,1	0,05
Торговельні палатки (кіоски, ларьки і т.п.)	0,2	0,1	0,1

Окремі приміщення (квартири, кімнати, кабінети, офіси, лабораторії, цеха і т.і.)	0,15	0,05	0,05
АЗС и нафтобази	0,4	0,3	0,1
Незавершене будівництво	0,05	0,01	0,05
Інше майно	0,05	0,01	0,05

2. При встановленні розміру страхового тарифу у кожному конкретному випадку (залежно від конкретних умов Договору страхування, строку його дії, умов зберігання, місцевості знаходження, наявності охоронних систем та систем пожежегасіння, комплексу обраних ризиків, франшизи тощо) використовуються поправочні коефіцієнти від 0,01 до 4,0.

3. У разі укладення договору страхування на строк більше 1 року страховий тариф визначається шляхом множення річного тарифу на кількість повних років строку страхування, а якщо строк страхування встановлено в роках і місяцях то додатково тариф за місяці визначається шляхом множення річного тарифу на кількість місяців і ділення на 12.

4. За договорами страхування, які укладені на строк менше одного року страховий платіж сплачується в наступних розмірах від суми річного страхового платежу:

Таблиця 2

Строк страхування (кількість місяців)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Процент від річного тарифу	20	30	40	50	60	70	75	80	85	90	95

5. Норматив витрат Страховика на ведення справи становить 30% від розміру страхового тарифу.